Ч. 162. Пятниця 2 серпня (20 липня) 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провинциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти полїтичні.

Угорска праса о угоді. — До з'їзду монархів. — Занепокоєне у Франциї.

Орґан угорского міністра Кошута „Budapest" розписує ся широко о випраі бар. Бека і дра Векерлього до Ішлю. Який небудь мали хід авдиєнциї в Ішли, то одно здасть ся бути певним після наведеної часописи, а іменно, що оба Президенти кабінетів впевнили Монарха, що головні перепони вже поборено. І того, пише дальше „Budapest", може бути нарід певним, що нїколи перед тим не приготовлювано угоди з рівною печаливостию, як тепер. Тим більше треба жалїти над легкодушностию тих часописий, котрі цїлком не знаючи, угоди старали ся против неї порушити загальну опінїю. Впрочім остаточне слово що-до угоди належить до обосторонних парляментів.

„Egyetertes" виступив з острою статию. Пригадує він, що угорске правительство нераз вже мало пробовати поставити сторонництво супротив довершеного факту, а судячи з ріжних познак, не можна ворожити нїчого доброго угоді. Правительство виходить здасть ся на те, що угоду предложить соймови в послїдній хвили і буде домагати ся поспішного розгляненя єї в комисиї і в палатї. Але більшість партиї независимости не піддасть ся в тім случаю нїякому напорови, лише виповнить обовязок, котрий властиво лежав на правительстві, а котрого правительство не виповнило.

„Az Ujsag" пише: Голоси з Ішлю доносять згідно, що угоду можна уважати майже заключеною. Кінцеві вересневі конференциї будуть вже лиш немов би пробою сили для забави широкої публики. Становище бар. Бека в Ішли і єго заяви вказують, що австрийскі стараня о рекомпензату не були безуспішні. Але що небудь стане ся, одно єсть певною річию: Нехай прихильник окликів з р. 1867, др. Векерле не гадає, що удасть ся єму більшість вірну 1848 рокови повести туди, куди єму сподобає ся! Поражку Угорщини, єї покривджене в угоді уважає „Az Ujsag" річию не минучою. А скоро вже то стало ся, — каже та часопись — то рівнодушним єсть, якими штуками буде пробовати др. Векерле представити угоду, яко народний здобуток Угорщини.

Ми подали тут головно голоси тих часописий, які партия независимости уважає своїми. О тім же, аби Угорщина мала вийти з угоди покривджена, не може бути очевидно бесїди. Угода, як справедливо свого часу замітив др. Векерле, вже для того що єсть угодою, а не борбою, не може принести нїякій із сторін побіди або поражки. В дійстностиж не о то іде сторонництву независимости, котре ставляє все справи економічні в другім ряді, признаючи справам полїтичним перше місце. Згадане сторонництво старає ся викликати неприхильний настрій для угоди з тої причини, що буде она як-небудь скріпленєм ідеї з р. 1867, коли партия независимости стоїть під прапором р. 1848 і збираючи довкола себе коалїцию, мала надію, що запевнить своїй програмі побіду. То головно викликує невдоволенє партиї независимости.

Як доносять віденьскі часописи, загостить король Едвард анґлїйский дня 15. серпня до Ішлю, аби зложити візиту Найясн. Панови. Король, приїхавши рано, забавить в гостинї ледве кілька годин, в часї котрих відбуде ся в цїсарскій вілли родинний обід. Укладають також спільну переїздку обох Монархів. Відтак удасть ся король до Мариєнбаду для переведеня курациї, як минувшого року, в готели Ваймар. Анґлїйский амбасадор у Вiдни, Едвард Ґошен, що перебуває в своїм замку Тенебах коло Целовця, має удати ся дня 13 серпня до Мариєнбаду і полишить ся там через цїлий час побуту короля.

Про другий з'їзд монархів, на Балтийскім мори, доносять з Берлина: Нинї дожидають в Свінемінде приїзду цїсаря Вільгельма II.

11)

Шерльок Гольмс при роботї.

Нові оповіданя — Конана Дойле.

(Дальше).

Фарлєн почав перевертати ґазету, щоби нам показати сторону, на котрій то було випечатане. — Ось тут. Коли позволите, то я вам прочитаю. Послухайте, пане Гольмс. Заголовок грубим письмом звучить: „Тайна в Лявер Норвуд. Щезнене знаного підприємця будівельного. Підозріне о убийство і підпал. Слїдами за злочинцем". — Тоті слїди, пане Гольмс, вже мають; они з великою певностию ведуть на мене. Із стациї Льондон Брідж вже гнали ся за мною і ждуть ще лиш судейскої повновласти, щоби могли мене арештувати. Моїй матери серце пукне, коли довідає ся — серце її пукне від того! — Він ломив руки з розпуки і кидав собою на кріслї.

З живим зацікавленєм придивляв ся я тому чоловікови, котрий мав допустити ся такого злочину. Він був з лиця не поганий, волосє мав як лен, синї очи і без заросту; уста малі і змислові. Він міг мати яких 27 лїт. З одіня і рухів видко було, що то чоловік образований.

— Не тратьмо часу — сказав Гольмс. — Може будеш так добрий, Ватзоне, і прочитаєш менї дотичний звіт з ґазети.

Під заголовком, який прочитав наш гість, була слїдуюча обширнїйша звістка:

„Минувшої ночи о пізній годинї або може досьвіта стала ся в Лявер Норвуд подія, котра каже здогадувати ся страшного злочину. В згаданім підгородю єсть знаним загально горожанином пан Джона Ольдекр, котрий був там довгі лїта занятий яко будівничий. Пан Ольдекр єсть старим кавалєром, лїт 52 і мешкає у власнім домі в Діп Дін на кінци Сіденгемскої улиці. Від кількох лїт покинув він свою дїяльність, котра, як кажуть, принесла єму значне майно. Єго уважали за дивака і він жив собі здалека від цїлого сьвіта. Поза домом на подвірю знаходить ся ще зложене дерево, а минувшої ночи зробив ся там нараз крик, бо один сяг зачав горіти. На місци огню явила ся зараз сторожа пожарна, але сухе дерево так горіло, що не можна було єго усунути, доки аж цїлий сяг не згорів. Аж до сеї хвилї можна було гадати, що розходить ся о звичайний огонь, але пізнїйші доходженя вказують на якийсь страшний злочин. Ревізия в єго спальни показала, що постїль єго була неуживана, що стояча тут зелїзна каса була отворена, а богато паперів лежало на земли. Крім того слїди крови в комнатї і дубова палиця, поваляна кровю, вказували на борбу з убийником. Дальше знає ся, що пізно в ночи був хтось у пана Ольдекра в спальни, а пізнїйше показало ся, що тота дубова палиця належала до тої особи; єсть то молодий льондоньский адвокат, Джон Гектор Фарлєн, ул. Ґресгем 426. Полїция видить в тім важні докази і можна сподївати ся сензацийного викритя.

Доповнене. Підчас печатаня доходить нас чутка, що мають арештувати пана Гектора Фарлєна, підозріного о той злочин. Приказ арештованя вже видано. Полїция робить на місци дальші доходженя в сій сумній справі. Крім слїдів кровавої борби в спальни викрито тепер також, що вікно від балкона було отворене, а також і слїд, котрим тягнено якийсь тяжкий предмет до складу дерева; наконець стверджено в послїдній хвили, що в попелї знаходять ся части спаленого трупа. Полїция припускає, що має ся тут дїло з невичайним злочином, що жертву убито в єї спальни, зрабовано цїнні папери, а трупа затягнено відтак до складу дерева, котрий убийник підпалив, щоби тим способом затерти всякі слїди свого злочину. Веденє полїцийного доходженя поручено досьвідному інспекторови Лестред із Скотленд Ярд, котрий зі звістною енерґією і бистроумностию буде шукати дальших слїдів.

Гольмс слухав сеї дивної звістки з замкненими очима.

— Справа подає рішучо кілька інтересних точок — сказав він своїм байдужним способом. — Чи можна вас може спитати, пане Фарлєн, яким чином ви ще на свободі, хоч як здає ся, суть важні причини до вашого арештованя?

— Я мешкаю в Блякгіт у своїх родичів, пане Гольмс, але що я вчера вечером мав до пізна дїло у пана Ольдекра, то заночував в однім готели в Норвуд і хотів звідтам поїхати до бюра. О тій подїї довідав ся я аж в поїздї, коли читав ґазету. Я зміркував зараз страшну небезпечність, серед якої я знайшов ся і поспішив ся, щоби вам розповісти цїлу справу. Не сумніваю ся анї на хвильку, що мене дома або в бюрі були би вже арештували. З двірця Льон-

Службу безпечности повнить королівский полк ґренадирів. Підчас з'їзду монархів буде присутний також шеф штабу німецкої маринарки, адм. Біхсель. — „Tägliche Rundschau“ каже, що підчас з'їзду під Свінемінде не будуть зовсім порушувані внутрішно-політичні відносини Росиї. — Нині — як доносять з Петербурґа — дожидають там виїзду царя на стрічу з цісарем Вільгельмом. Всї заряджена до виїзду видано вже в Петергофі, але подробиці держать ся в великій тайнї.

Французку прасу сильно занепокоїла вість о зближеню Анґлії до Німеччини. Париский Gaulois зазначує, що таке зближене єсть можливе, а коли оно здійстнить ся, то лише длятого, що Анґлїя не має довіря до французкої армії, деморалїзованої чим раз більше социялїстами. Париска часопись каже, що анґлійска опінїя пересьвідчивши ся, що Франция терпить всї німецкі зневаги і улягає Німеччині аж так дуже, що усуває немилих нїмецкому правительству міністрів, відвертає ся від Франциї і глядає иншого союзника. Особливо знеохочений з причини хиткости Франциї має бути анґлійский король. З тих причин стріча анґлійского короля з цісарем Вільгельмом буде мати велике політичне значіне.

Рівночасно французка праса записує пильно поголоски о стрічи царя з нїмецким цісарем. До париского Temps-a телеґрафують з Берлина, що кн. Бїльов буде присутний при тій стрічи. Lokal Anzeiger довідує ся, що поміж петербурским а берлиньским двором відбуває ся жива виміна депеш для остаточного уложеня подробиць з'їздової проґрами. Як говорять в Берлинї, німецкий цісар вийде напротив царя. Кораблї обох монархів мають стрітити ся на висоті півострова Геля.

Новинки.

Львів, дня 1-го серпня 1907

— Іменованя. Є. Вел. Цїсар іменував радника скарбового, дра Віктора Гамерского, старшим радником скарбовим при прокураториї скарбу. — Є. Вел. Цїсар іменував проф. дра Альфреда Янера, титулярного радника шкільного, придїленого до служби в краєвій Радї шкільній, краєвим інспектором шкільним, а міністерство просьвіти придїлило єго до галицкої краєвої Ради шкільної.

— Запомоги для руских бурс. З визначеної Соймом суми 25.000 корон на запомоги для польских і руских бурс, призначив Видїл краєвий в порозумїню з краєвою Радою шкільною, отсї одноразові запомоги для руских бурс: Бурсї ім. сьв. Николая у Львові 200 корон, бурсї руского тов. педаґоґічного у Львові 450 корон, бурсї ім. сьв. Володимира у Львові 300 кор., реміснич[ій] і промисловій бурсї у Львові 200 кор., селяньскій бурсї в Заліщиках 200 кор., бурсї руского тов. педаґ. в Станиславові 300 кор., тов. руских дам для бурси дївчат в Станиславові 200 кор., селяньскій бурсї в Перемишли 150 кор., ювилейній бурсї ім. сьв. Миколая в Перемишли 350 кор., бурсї „Просьвіти“ в Золочеві 200 кор., бурсї ім. сьв. Миколая в Золочеві 100 кор., селяньскій бурсї ім. Качковского в Золочеві 100 кор., рускій бурсї в Бережанах 250 кор., селяньскій бурсї в Бережанах 200 кор., бурсї ім. Ефиновича в Бродах 100 кор., україньско-рускій бурсї в Бродах 250 кор., бурсї „Нар. Дому“ в Сяноцї 100 кор., укр.-рускій в Сяноцї 100 кор., бурсї ім. сьв. Онуфрія в Ярославі 200 кор., рускій бурсї в Тернополи 450 кор., бурсї ім. сьв. Юрия в Тернополи 100 кор., бурсї „Просьвіти“ в Тернополи 200 кор., бурсї сьв. Ів. Хрестителя в Дрогобичи 200 кор., селяньскій бурсї в Дрогобичи 100 кор., рускій бурсї в Стрию 200 кор., бурсї „Шкільної Помочи“ в Сокали 200 кор., бурсї „Просьвіти“ в Новім Санчи 200 кор., рускій бурсї в Новім Санчи 200 кор., бурсї сьв. Володимира Вел. в Самборі 250 кор., рускій бурсї в Чорткові 100 кор., селяньскій бурсї в Щирци 100 кор., селяньскій бурсї в Турцї 100 кор., рускій бурсї в Раві рускій 100 кор. і селяньскій бурсї в Долинї 100 кор.

— Дрібні вісти. Директор зелїзниць державних радник Двору п. Рибицкий вернув з урльопу і обняв урядованє. — Краєва Рада шкільна покликала до служби при Радї шкільній окружного інспектора п. Казимира Брухнальского і професора з VI. ґімназиї у Львові п. Мариана Райтера. — Мария Новак, 10-лїтна донька дозорця дому при ул. Коперника ч. 54 і єї 7-лїтний брат Антось збивши шибу від вікна так перепудили ся, що втекли з дому і щезли без слїду. — Ученика IV. кл. Теодора Ковальчука, котрий вибрав ся був із Станиславова в дорогу до Відня на „авдиєнцию“ до Цїсаря з просьбою, щоби єго приймили до кадетскої школи, обікрали якісь злодії з цїлої готівки, а полїция післала єго на „авдиєнцию“ до рад. дра Васунґа, предсїдателя комісиї запомогової. — Помічник фризиєрский, Станислав Червіньский, прийшов в гостину до фризиєра Вайсхара, при площи Бернардиньскій ч. 12 і взяв собі у него на памятку 5 бритов вартости 50 корон. Подібну несподїванку зробив якийсь незнаний гість п. Шварцвальдови при ул. Вибрановского, забравши єму на памятку одїнє вартости 56 кор. — Фелїция Рильска загубила золоту брошу в видї т. зв. „приятельки“ з буквами F. K. — В Бобовій, грибівского повіта, арештувала жандармерия якогось Йосифа Зеленя з Корінної, котрий пускав між селян приходячих на торг, фальшиві 5-коронівки. Єго відставлено до суду в Новім Санчи. — В Мецу підчас великої тучі дня 25 липня о 6-ій год. по полудни зачав падати снїг, котрий небавком покрив дахи домів і сусїдні гори. — На Івана Гральника, служачого в кантинї на цитадели, кинув ся оногди скажений кіт, укусив єго в ногу і подрапав обі руки. Гральник задушив кота руками. Першу поміч подало Гральникови поготівлє стациї ратункової.

— Загадочні огнї. Із Самбора доносять: В селї Калинові (Кайзерсдорфі) коло Самбора, де жиють переважно німецкі кольонїсти, вибухали від якогось часу огнї, мало не що дня і то рівночасно в кількох місцях та заєдно о тій самій порі, межи 4 а 6 год. рано. Факт той, як і то, що всї огнї вибухали серед загород, викликав переполох в сусїдних селах, бо люди гадали, що огонь підкладають якісь палїї. Переполох той ставав ще тим більший, що жандармерия не могла ніяк вислїдити палїїв. Власти самбірскі завізвали тоді помочи львівскої полїциї, котра вислала на місце аґента Пшестшельского. Сему впало передовсім то в очи, що знищені огнем загороди були високо асекуровані, а крім того й спосіб підпалюваня. Пшестшельский розпочав отже слїдство против самих господарів в Калинові. Се викликало в селї обуренє против него і єго навіть обкидано камінєм. Тоді дано єму до помочи 5 жандармів із Самбора і Луки. Арештовано 12 господарів, з котрих трьом підчас судового слїдства доказано дійстно, що самі підпалили свої загороди, хотячи в той спосіб дїстати високу асекурацию. Тими господарями то три кольонїсти: Кароль Явч, Іван Гот і Іван Торав. Прочим девятьом не можна було доказати, що они підпалювали. Слїдство судове веде радник Ясївовский. Калинівскі кольонїсти мали намір перенести ся до Німеччини, а лїквідуючи свої інтереси, хотїли придбати як найбільше гроший і в тій цїли підпалювали свої загороди засекуровані звичайно понад вартість.

Сегорічні маневри. Після плину сегорічних маневрів розпічнуть ся маневри переми-

---

дон Брідж ішов вже за мною якийсь чоловік і був би мене певно — Царю небесний, тепер ідуть —

Хтось задзвонив а на сходах почулись тяжкі кроки. В найблившій хвили наш старий приятель Лєстред отворив двері. Поза ним побачив я уніформи двох поліцаїв, що лишили ся в сїнех і чекали.

— Чи пан Джон Гектор Фарлен? — спитав Лєстред.

Наш нещасливий повіренець схопив ся перепуджений з крісла.

— Арештую вас за убитє пана Джонаса Ольдекра в Лявер Норвуд.

Фарлен глянув на нас оком повним розпуки і як би поражений повалив ся знову на своє крісло.

— Хвильочку, пане Лєстред — відозвав ся Гольмс. — Пів години скорше або пізнїйше не робить ніякої ріжницї. Сей пан розпочав був якраз розповідати нам свою вельми інтересну справу. Се при вашім поясненю може нам богато помочи.

— Се поясненє, думаю, не буде трудне — відповів Лєстред іронїчно.

— А все-таки, коли ви тому не противні, хотїв би я почути, що він скаже.

— Я нерадо щось вам відказую, пане Гольмс, бо ви зробили полїциї вже не одну добру прислугу і ми в Скотленд Ярд [1]) завдячуємо вам неодно — відповів Лєстред. — Мимо того мушу мого вязня держати і моїм обовязком остеречи єго перед очевидно неправдивими зізнанями.

— Я хочу лиш правду сказати — відозвав ся тут наш клієнт: Прошу лиш мене вислухати, щоби ви довідали ся чистої правди.

Лєстред подивив ся на годинник. — Лишу вам пів години часу.

— Мушу насамперед сказати — почав Фарлен розповідати — що я зовсїм не знав відносин пана Ольдекра. По імени, що правда, я єго знав, бо мої родичі перед многими лїтами жили з ним, але пізнїйше були собі з ним здалека. Длятого то мене вчера по полудни немало здивувало, коли він явив ся в моїм бюрі. Він мав кілька записаних карток з якогось записника в руці — ось они. — Він поклав їх на стіл.

— То моє завіщанє — сказав він. — Менї потреба вашої помочи, пане Фарлен, щоби оно було уложене після припису в законній формі. А поки що я собі сяду.

Я зачав робити відпис і можете собі представити моє здивованє, коли я побачив, що він з деякими застереженями записан менї цїле своє майно. Був то одинокий в своїм родї малий, тріпотливий чоловік з сивим волосєм і білими рісницями а коли я видивив ся на него, він урадуваний подивив ся на мене. Однак на моє здивоване питанє відповів він менї, що він старий кавалер і не має ніяких свояків, за молоду знав дуже добре моїх родичів а про мене чув завсїгди яко про порядного чоловіка так, що може бути певний, що єго гроші дїстануть ся в добрі руки. Завіщанє зроблено після постанов закона і підписано а мій писар був за сьвідка. Оно ось тут завинене в синїм папери в моїй кишени. На карточках єсть, як вже сказано, начерк пана Ольдекра. Він сказав менї відтак дальше, що має дома в своїм помешканю ще всїлякі грамоти — контракти найму, грамоти власности, гіпотеки і инші папери, в котрі я мушу вглянути. Він просив мене прийти в сїй цїли зараз вечером до него до Норвуд і принести з собою завіщанє, щоби все було впорядковане; бо инакше він не буде мати спокою. — А своїм родичам, мій любий, не згадуйте нічого анї словом, доки аж цїла справа не буде впорядкована. Зробимо їм тоді малу несподїванку. — Сего домагав ся він конче і взяв на то від мене слово.

— Можете собі подумати, пане Гольмс, що я не мав охоти відказати єго просьбі. Він хотїв менї добре зробити а я длятого старав ся в найдрібнїйшій річи сповнити єго волю. Я зателеґрафував до дому, що маю вечером залагодити важний інтерес і не знаю, чи зможу прийти. Пан Ольдекр запросив мене на девяту годину на вечерю, бо ледви чи перед тою годиною зможе бути дома. Знайти єго помешканє не було легко, отже зробило ся вже було пів до десятої, коли я єго відшукав. Я застав...

— Позвольте на хвильку! — перебив єму Гольмс. — Хто вам отворив двері?

— Якась жінка середних лїт, мабуть єго господиня.

— Она, здаєсь, і сказала полїциї, як ви називаєте ся.

— Прошу, розповідайте дальше.

Наш клієнт обтер собі піт з чола а відтак розповідав дальше:

(Дальше буде).

[1]) Головна кватира льондоньскої полїциї.

ского корпуса дня 7 вересня в сторонах Хирова і будуть тревати аж до 12 вересня. Маневри 11 (львівского) корпуса мають розпочати ся 17 вересня в сторонах Товмача. Участь в тих маневрах возьмуть обі дивізиї піхоти і дивізия краєвої оборони; дивізия кавалериї того корпуса відбуде великі вправи дня 6 вересня в сторонах Зборова і Козлова.

— **Загальні збори „Народної Гостинниці“** відбули ся дня 26 липня при участи около 50 членів. Збори відкрив голова надзираючої ради п. Василь Нагірний, а член дирекциї п. Пащак відчитав справоздане управи тов-а за адміністрацийний рік 1905 і закінчив внесенями, щоби збори 1) приняли справоздане до відомости та уділили надзираючій раді і дирекциї абсолюторию з веденя справ тов-а в році 1905; 2) щоби уповажнили дирекцию з чистого зиску 894·19 К виплатити дивиденду від уділів у висоті 5 прц., а решту перенести до резервового фонду. Внесеня ті принято. Опісля член дирекциї п. Кульчицкий відчитав справоздане за адмін. рік 1906, виказуючи чистий зиск за той рік в квоті 763·15 К. Збори приняли справоздане до відомости, уділили управі абсолюторию і ухвалили дивиденду 5 прц. Вкінци приступлено до вибору нової надзираючої ради і то на внесенє п. Нагірного цілої; але коли до вибору ради не могло дійти задля ріжниці поглядів при голосованю, відложено той вибір до слідуючих зборів. На тім збори закінчено.

— **Велике обманьство.** Власти в Монахові повідомили львівску полицію, що дня 20 липня доконано там значного обманьства. Два обманці, Артур Брендель і Август Леништедт вимантили за помочию фальшивої переписки 7 штук листів заставних Банку звязкового загальної вартости 14.000 марок і один лист заставний вартости 1000 К. На шкоду инших институций вимантили хитрі мантії в той сам спосіб 4 листи заставні тов-а кредит. земского полудн.-німецкого вартости 20.000 марок. Здогадують ся, що оба мантії втекли до Галичини а полиция остерігає публику і институциї перед купном тих цінних паперів, котрі будуть в судовій дорозі уневажнені.

— **Качка.** Під таким заголовком помістив „Pester Lloyd“ слідуючу новинку: Кілька ґазет оголосило нині на основі депеші зі Львова вість, що арештований у Львові Зеліньский-Крилов перебував в нашій столици підчас послідного побуту короля в Будапешті і повідомив полицию, що лагодить ся замах на Єго Величество. О тім мав король довідати ся і в тім треба шукати скорого єго виїзду. Зі взгляду на сю вість оголошує нині прасове бюро полицийне слідуючий комунікат: Звістка, яка появила ся в одній части нинішних ґазет о ролі, яку мав тут відограти якийсь Зеліньский-Крилов, єсть зовсім схопленою з воздуха. Полициї не давав ніхто знати о якімсь наміренім замаху на найдостойнійшу особу короля в часі побуту Єго Величества і полиция не арештувала ніякого Зеліньского-Крилова. Впрочім полиция згаданого повисше зовсім не знає.

— **Пекольна машина в почтовім уряді.** З Будапешту доносять про ось-яку подію: В почтовім уряді в Кезді Вашаргелі надано минувшого тиждня пачку до Ковашни. Почта хотіла ту пачку доручити адресатови, однак той не хотів приняти єї, бо знав, що она походить від особи єму неприхильної. З огляду на те пачка вернула назад до почтового уряду. Але почтовий уряд не міг звернути єї надавцеви тому, бо посилькова адреса була дуже нечитка і відіслав єї до почтової дирекциї в Кольошварі. Дирекция поручила урядникам: др. Гелерови і Амбрусови отворити пачку. Оба урядники пішли до маґазину, в котрім вложено пачку і веліли возьному Матґетаєви отворити єї. Возьний перетяв шпаґат, розвинув папір, яким скринка була обложена, повиймав цьвяхи і став якимсь зелізом відривати верх. В тім ненадійно наступила сильна експльозия. Зі скринки вилетіло множество цьвяхів, кавалків скла і зеліза і покалічило возьному ціле тіло. Вибух був так сильний, що цілий будинок задрожав, всі шиби в маґазині вилетіли а урядники Гелер і Амбрус стратили слух. Вибух викликав в цілім будинку паніку. Всї урядники збігли ся до маґазину, де лежав омлілий возьний. Сейчас відвезено єго і обох урядників на клініку. Возьний єсть смертельно хорий, а оба урядники мабуть цілком утратять слух. Полиция ствердила, що в скринці находила ся пекольна машина, однак „corpus delicti“ внаслідок вибуху цілком знищений. Дотепер вислїджено тільки, що згадану скринку надав на почті в Кезді-Вашаргелі якийсь робітник.

— **Про послїдну пожежу в Ню-Йорку** доносять: Виратовані жителі 6-поверхової камениці у всхідній части старого міста висказують переконанє, що огонь був підложений „Чорною Рукою“, тайним союзом злочинців італїяньского походженя. Третий поверх був злитий нафтою і горів так сильно, що жителям горішних поверхів замкнув відразу дорогу. Згинуло 22 людий, по найбільшій части дїтий. Старші, з виїмкою кількох геройских материй полишили діти або потратували їх. Мужчини виступали так брутально, що власти думають виточити деяким процес о убийство. Сторожа пожарна доказувала великого геройства і виратувала з найбільшим нараженєм свого житя богато женщин і дїтий. Один з пожарників, Капітан зробив власним тїлом міст з одного вікна на пятім поверсї до сусїдного дому, по котрім при помочи другого пожарника перенесено кільканайцять жінок і дїтий, котрі майже від розуму відходили. Звиш 100 людий осталось без даху а около двайцять єсть тяжко покалїчених.

Телеґрами.

Будапешт 1 серпня. Вчера помер тут посол до палати послів ґр. Стефан Каролий.

Петербург 1 серпня. Нинї ожидають виїзду царя в цїли евентуальної стрічи з цїсарем Вільгельмом. Всякі зарядженя до виїзду видано в Петергофі, але подрібности держать в тайнї.

Париж 1 серпня. Президент кабінету Клемансо виїхав на курацию до Карльсбаду.

Бельфаст 1 серпня. Доси войско не мало нагоди виступити чинно. Прибули тут 4 панцирні кораблї воєнні і два кружляки Атлянтийской фльоти. Страйк робітників портових і робітників тревае дальше.

Танґер 1 серпня. Анґлїйский посол, по одержаню листу від Меклїна, в котрім той доносить, що Райсулї грозить єму смертию, зажадав, щоби здержано кроки против Райсуля.

Бельфаст 1 серпня. Прибув тут ще один полк піхоти з відділом карабінів машинових. Тепер знаходить ся тут 6.000 вояків.

Танґер 1 серпня. (А. Гав.) Француский лїкар С. Мерль, котрий втїк з Касаблянки, оповідає, що туземцї убили кількох стражників, змасакрували 8 Европейців а між тим 5 Французів. Склепи позамикано. Втїкачі, між ними др. Мерль і іспаньский консуль схоронили ся на нїмецкий корабель і від'їхали до Танґера. До Касаблянка вирушив француский кружляк. Тїла убитих суть страшно покалїчені. Побоють ся нападу племен в силї 20.000 людий. Розповідають, що серед туземців видїли нїмецкого лїкаря, дра Краха, в европейскім одїню.

Сеуль 1 серпня. Вчера видано приказ розпоряджаючий розвязанє корейских відділів войскових.

Харбін 1 серпня. 8000 мужа недавно зорґанїзованої хіньской армії прибуло минувшого тиждня до стациї Попанпензе і там розложили ся табором.

Курс львівский.

Дня 31-го липня 1907.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	568·—	578·—
Банку гал. для торгов. по 200 зр.	103·—	110·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Яси	557·—	563·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	400·—	500·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·50	111·20
Банку гіпот $4\frac{1}{2}\%$	99·20	99·90
$4\frac{1}{2}\%$ листи застав. Банку краєв.	99·70	100·40
4% листи застав. Банку краєв. .	95·10	95·80
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	96·50	—·—
„ „ 4% льос. в $41\frac{1}{2}$ лїт.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	95·30	95·70
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	96·80	97·50
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4\frac{1}{2}\%$ . .	99·70	100·40
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·50	94·20
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор.	94·50	95·20
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·20	93·90
IV. Льоси.		
Міста Кракова	85·—	95·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	43·50	45·50
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·25	28·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	67·—	73·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	20·10	22·10
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·43
Рубель паперовий	2·52	2·53
100 марок нїмецких	117·77	117·97
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Ловиньского під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).